

[Larsen (Bjerre).]

er kommet fra Arbejderhjem, Husmandshjem og Gaardmandshjem, og derfor kan jeg ikke forstaa, at de danske Bønder og deres Repræsentanter paa den danske Rigsdag vil være med til at forværre disse Menneskers Livsvilkaar. De burde være med til at forbedre dem.

Jeg for mit Vedkommende ser saaledes paa Samfundsforholdene, at det Samfund, der har en velstillet og vellønnet Arbejderstand, har størst Mulighed for at hævide sig baade kulturelt og økonomisk. Hvis man gaar den Vej at forværre Livsvilkaarene for Arbejderstanden, tror jeg, det vil hævne sig i kommende Tider. Det er uforstaaeligt for mig, at et Parti som Venstre saa fuldstændig har glemt sin Fortid, har glemt, hvor elendigt og daarligt Bonden var stillet før Stavnsbaandets Løsning, og hvor daarligt Standen var stillet mange, mange Aar efter. Men nu da Bondestanden har naaet Magtens Tinde, glemmes Fortiden, og Fodens sættes paa Nakken af det arbejdende Folk, netop af Venstre, der er Repræsentanter for den Stand, der for 150 Aar siden, eller maaske lidt mere, var dybest nede.

Ud fra de Betragtninger, jeg her har fremført, vil jeg indtrængende henstille til dette høje Ting, at det foreliggende Lovforslag ikke vedtages nu ved tredje Behandling. Der vil ikke komme noget godt ud deraf. Hvis Lovforslaget vedtages, saa burde der ved Siden af Frihedsstøtten rejses en anden Støtte, paa hvilken der skulde staa: Ætlinge af Bondefrigørelsens Venner har standset Underklassens Frigørelse Aaret 1929 ved at gennemføre Tugthusloven efter i 2 Aar at have gennemført en Lovgivning, der har taget fra de fattige og givet til de rige.

Simonsen: Jeg vil ikke omtale Enkeltheder i det Lovforslag, vi har til Behandling her. Der er sagt mange Ord om det. Dets Forsvarere har aabenbart fulgt den Regel, der siges at skulle være gammel, at man har Taleevnen for at skjule Hensigten og Tankerne. Der er ingen Tvivl om, hvad Meningen med denne Lov er, det er en Klasselov, som er beregnet paa og som har til Hensigt at kastrere Arbejdernes Organisationer, saaledes at de i Fremtiden bliver ude af Stand til at sætte Præg paa Udvik-

lingen og sætte Livsafkom ind i Verden. Det er ganske kort Meningen med denne Lov, som vil komme til at gaa over i Historien under Betegnelsen Tugthusloven og faa en ikke mindre hæderfuld Plads end en anden Lov, der ikke havde det Navn, men gik over i Historien under Navnet Frygde-loven.

Dette Lovforslag og dets Behandling viser paa en slaaende Maade, hvorledes Magthaverne altid er tilbøjelige til at glemme at iagttage det rette Maadehold, det viser, at de, der har Magten, ikke kender deres Begrænsning. Det kan man i alt Fald sige gælder for Venstre og de Konservative, og det fører altid Ulykker med sig ikke at ville iagttage det rette Maadehold eller kende den rette Begrænsning. Det er egentlig det, der er Aarsagen til, at vi har haft Verdenskrigen og de andre Krige; hvis man bare paa de paagældende Steder havde kendt sin Begrænsning og iagttaget det rette Maadehold, havde vi været fri for alle disse Ulykker, som har hjemsøgt Menneskeheden gennem Historien.

Men i alt Fald de øjeblikkelige Magthavere har vist ved dette Lovforslag, at de hverken vil iagttage Maadehold eller kender deres Begrænsning. Det Lovforslag, vi behandler her, er en Tribut til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, det skal gøre hans Navn udødeligt i Danmarks politiske Historie. Det har nogen Betydning, mener jeg, til Orientering nu at slaa fast, at saaledes er det, og at Oprindelsen til denne Lov er Striden med Storbønderne i Kolindsund, det er den, som er Aarsagen til, at vi har faaet denne Tugthuslov til Behandling her. Det skal nagles fast, for det er egnet til at vise Vejen til en rigtig Bedømmelse af, hvad der sker.

Efter Landsrettens Dom kunde man forstaa, om det ærede Medlem Hr. Pinstrup og hans Standsfæller blev gale i Kallotten, som man siger, for Landsretten frikendte Arbejderorganisationerne fuldstændig. Man kan menneskelig set forstaa, om det ærede Medlem Hr. Pinstrup og det ærede Medlem Hr. Tvedegaard og de, de staar i Spidsen for, havde sagt: Her skal der dog sættes en Stopper, det er dog for galt, naar Storbønderne ønsker Arbejderne dømt, at saa skal Retten have Lov til at frikende dem, det maa vi have forhindret.